

II. Om bestemmelser om butikkers lukning i andre lande kan oplyses følgende:

I *Sverige* må butikker efter lukkeloven af 16. december 1966 holdes åbne på hverdage mellem kl. 8 og kl. 20. (Efter den tidligere svenske lukkelov fra 1948 måtte holdes åbent til kl. 19, dog en hverdag i ugen til kl. 20.) Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde, hvor det er ønskeligt af hensyn til almenhedens interesse, tillade længere åbningstider.

Lovens fulde åbningstid udnyttes i almindelighed ikke; således lukkes i Stockholm som oftest kl. 18, nogle butikker i forstæderne dog først kl. 19. De fleste butikker har en eller to gange om ugen åbent til kl. 20. Om lørdagen lukkes som oftest på et tidspunkt mellem kl. 12 og kl. 16.

I *Norge* skal efter lukkeloven af 25. juli 1913 i bykommuner fastsættes vedtægter om butikkerens lukketider, medens landkommunerne selv afgør, om lukkevedtægt er nødvendig.

I almindelighed har vedtægterne for byerne fastsat åbningstiderne fra kl. 8 eller 8,30 til kl. 18, lørdage dog som regel til mellem kl. 15 og kl. 18. I en del byer må holdes åbent om fredagen til kl. 20. I praksis er åbningstiderne dog betydeligt kortere. Som regel lukkes på hverdage kl. 17, på lørdage dog kl. 15.

I *Finland* må butikker efter lukkeloven af 14. februar 1969 holdes åbne på hverdage mellem kl. 8 og kl. 20, om lørdagen dog kun til kl. 18. (Efter den tidligere finske lukkelov fra 1946 måtte holdes åbent til kl. 18, om lørdagen dog kun til kl. 17.) Handels- og industriministeriet kan tillade længere åbningstider.

I *England* må butikker efter lukkeloven af 28. juli 1950 holdes åbne på hverdage til kl. 20, en dag i ugen dog til kl. 21, men der skal en dag i ugen — efter indehaverens valg — lukkes kl. 13. Den lokale myndighed kan bestemme, at butikker skal lukkes hverdage kl. 19.

I *Holland* må butikker efter lukkeloven af 24. januar 1952 holdes åbne på hverdage mellem kl. 5 og kl. 18. Kommunen kan bestemme, at butikker en dag om ugen må holdes åbne til kl. 22, dog ikke lørdage. Kommunen kan endvidere fastsætte, at butikker ikke må holdes åbne mandag før kl. 13, eller mandag, tirsdag eller onsdag efter kl. 13.

I *Forbundsrepublikken Tyskland* må butikker efter lukkeloven af 28. november 1956 holdes åbne på hverdage fra kl. 7 til kl. 18,30, om lørdagen dog kun til kl. 14. Den 1. lørdag i hver måned og de sidste 4 lørdage før juleaftensdag må holdes åbent til kl. 18. På udflugtssteder med

stærk turisttrafik kan delstatsregeringen i et vist omfang tillade udvidede åbningstider. I umiddelbar nærhed af forbundsrepublikkens grænser kan delstatsregeringen tillade, at butikkerne holdes åbne på lørdage til kl. 18, men der skal så lukkes en anden dag i ugen kl. 14.

III. De argumenter, der i den offentlige debat er gjort gældende på den ene side for en væsentlig liberalisering af lukkeloven og på den anden side for at beholde loven stort set i den nuværende skikkelse, er i korthed følgende:

Mod den gældende lukkelov er særlig anført, at loven vanskeliggør det for de mange udearbejdende at foretage indkøb, idet mange kun har kort tid mellem arbejdstidens ophør og butikkerens lukketider. Den udearbejdende er således ikke frit stillet ved valget af indkøbssted. Indkøbene må foretages i den største hast, og der er ofte stor trængsel på indkøbstidspunktet.

Er arbejdsstedet beliggende i en sådan afstand fra boligen, at hjemstedet ikke kan nås, inden butikkerne lukker, er den udearbejdende afskåret fra at foretage indkøb i butikker i det kvarter, hvor boligen er, og henvises i stedet til at købe ind i butikker ved arbejdsstedet og transportere varerne hjem ofte over store afstande og i overfyldte befordringsmidler.

Det anføres også, at familiens køb af store engangsanskaffelser, der kræver særlig overvejelse, f. eks. biler, møbler og tæpper, besværliggøres, idet kun en lille del af åbningstiden falder på tidspunkter, hvor begge ægtefæller kan deltage i indkøbet.

Lukkeloven skaber også problemer for butikker i sommerhus- og weekendområderne, hvor loven også særlig ofte overtrædes. Ligeledes er der problemer for butikker i grænselandet, idet der må holdes længere åbent syd for den danske-tyske grænse end nord for grænsen.

Turister, der kun opholder sig her i landet i en weekend, hvilket kan gælde ikke blot turister i grænselandet, men også turister, der kommer med et turistskib eller på anden måde til en by, er i vidt omfang afskåret fra at foretage indkøb med tab af valutaindtægter for landet til følge.

En sammenligning af den danske lukkelov med lukkelovsbestemmelserne i de lande, der er nævnt i det foregående, viser, at den danske lukkelov må karakteriseres som restriktiv, idet butikker skal lukkes på et tidligere tidspunkt, end der er pligt til efter lovbestemmelserne i de andre lande, ligesom der ikke kan dispenseres fra de